

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 07 0 U 020228 24 Uvp
Sarajevo, 24.01.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednice vijeća, Mahić Samardžić Amele i Milosavljević-Jančić Nevenke, kao članica vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Dž.N. iz P.R., koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Paponja & Partneri d.o.o. iz Mostara, protiv akta broj: UP-II-03-37/1-621/21 od 20.10.2021. godine tuženog Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata, Sarajevo, u upravnoj stvari izvršenja rješenja, odlučujući o zahtjevu Federalnog pravobranilaštva Sarajevo, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 020228 21 U od 21.12.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.01.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se djelimično uvažava i presuda Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 020228 21 U od 21.12.2023. godine se preinačava u dijelu odluke o troškovima postupka, tako da se tuženi obavezuje tužitelju isplatiti na ime troškova upravnog postupka i spora iznos od 1.170,00 KM, umjesto iznosa od 1.790,10 KM.

U preostalom dijelu zahtjev za vanredno preispitivanje se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka nastalih u povodu zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 020228 21 U od 21.12.2023. godine uvažena je tužba tužitelja i poništeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata Sarajevo broj: UP-II-03-37/1-621/21 od 20.10.2021. godine, kao i tačka IV dispozitiva zaključka Službe za opću upravu i društvene djelatnosti općine Prozor-Rama, broj: 03-43-296/06-1 od 05.07.2021. godine i upravna stvar riješena tako da se na temelju upravnog akta – rješenja Uprave za pitanja branitelja-Mostar, Sektor za pitanja branitelja (HVO, MUP), broj: 14-43-1-818/06 od 24.07.2006. godine, a na prijedlog tužitelja, obvezuje Federacija Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo, da isplati tužitelju novčane tražbine na ime zakonskih zateznih kamata na iznose ortopedskog dodatka od po 124,78 KM, za svaki mjesec počevši od 19.06.2018. godine do 31.10.2021. godine, s tim da zakonska kamata teče počevši od dospijeca svakog pojedinog obroka, pa do 01.12.2021. godine, kao dana isplate zaostalih iznosa ortopedskog dodatka i svaki pojedini obrok dospijeva najkasnije do 10-og dana narednog mjeseca u odnosu na mjesec za koji se ortopedski dodatak isplaćuje, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, kao i platiti troškove upravnog postupka i spora u iznosu od 1.790,10 KM, sve u roku od 30 dana, sa zakonskom zateznom

kamatom počev od donošenja ove presude pa do isplate, pod prijetnjom izvršenja, i to: zapljenom i prijenosom novčanih sredstava koja se vode na transakcijskim računima Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo otvorenim kod Union Banke d.d. Sarajevo broj: ..., broj: ... i broj: ... i drugih računa tuženog otvorenih kod poslovnih banaka, zajedno sa troškovima postupka na račun punomoćnika tužitelja otvoren kod Uni Credit Banke d.d. Mostar, sa naznakom „isplata za N.(I.) Dž.“.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke Federalno pravobranilaštvo/pravobraniteljstvo Sarajevo pobija presudu Kantonalnog suda u Mostaru iz razloga povrede federalnog zakona navodeći da je ista donesena uz pogrešnu primjenu odredbi Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o izvršnom postupku navodeći da je pogrešno, neosnovano, neodređeno i neizvršivo obavezivanje tuženog na plaćanje zakonskih zatezних kamata počev od dospijeca svakog pojedinog obroka jer zatezne kamate nisu priznate, ni navedene, niti određene konačnim rješenjem koje sud smatra izvršnom ispravom, te sud neosnovano obavezuje tuženog na isplatu tužitelju traženih naknada. Dalje navodi da je zanemarena činjenica da u konkretnom slučaju nije riječ o obligaciono-pravnom odnosu u smislu člana 1. Zakona o obligacionim odnosima, već o socijalnim davanjima, te se pozvao na odluku Ustavnog suda BiH, broj: AP-3783/17 od 25.10.2017. godine. Osporena je i odluka o troškovima postupka uz pozivanje na odredbu člana 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku, te je ukazano da je potrebno provjeriti da li su troškovi dosuđeni u skladu sa Tarifom o nagradi i naknadama troškova za rad advokata, o čemu sud mora voditi računa po službenoj dužnosti. Konačno je predloženo da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, prvostepena presuda preinači i tužba odbaci ili odbije kao neosnovana.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje, tužitelj je osporio aktivnu stranačku legitimaciju podnosioca zahtjeva u skladu sa odredbama člana 41. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima jer isti nije nositelj prava i obaveza o kojima je odlučeno u predmetnoj upravnoj stvari. Predložio je da se zahtjev odbije ili odbaci, a tuženi obaveže na naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev za vanredno preispitivanje sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja odluke.

Cijeneći prije svega istaknuti prigovor tužitelja, da je zahtjev za vanredno preispitivanje podnijelo neovlašteno lice, koji prigovor se saglasno odredbi člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima imao prvenstveno razriješiti, ovaj sud nalazi da ovakav prigovor nije osnovan. Naime, tačkom 4. Zaključaka V. broj: 1036/2013. od 18.09.2013. godine Vlada Federacije Bosne i Hercegovine obavezala je Federalno pravobranilaštvo da u zahtjevima za vanredno preispitivanje sudskih presuda donesenih od strane kantonalnih sudova zastupa interese Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, sa aspekta poštivanja principa zakonitosti u donesenim presudama, dok je prigovor da „Ministarstvo uopšte nije bilo stranka u postupku“ potpuno neosnovan budući da je u upravnom sporu u kome je donesena pobijana presuda Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata nesporno tuženi organ, donosilac osporenog rješenja, pa time i nesporno stranka u postupku. U pogledu navoda da je zahtjev potpisan od strane lica koje nije ovlašteno za potpis ovaj sud ističe da je taj navod istaknut potpuno paušalno, jer istim nije na bilo koji način dovedeno u pitanje da se radi o potpisu zamjenika

federalnog pravobranioca koji je u smislu odredbe člana 20. Zakona o Federalnom pravobranilaštvu¹ ovlašten da zamjenjuje federalnog pravobranioca.

Kako je zahtjev iz člana 41. Zakona o upravnim sporovima dozvoljen, te podnesen od ovlaštenog lica, ovaj sud je na osnovu odredbe člana 45. Zakona o upravnim sporovima², ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtijeva i povrede propisa iz odredbe člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je rješenjem Uprave za pitanja branitelja-Mostar, Sektor za pitanja branitelja (HVO, MUP), broj: 14-43-1-818/06 od 24.07.2006. godine, tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida IV grupe sa 80% vojnog invaliditeta, kao i pravo na ortopedski dodatak III stupnja, po osnovu ranjavanja i bolesti počev od 01.03.2006. godine, pa sve dok postoje uvjeti za korištenje tih prava; da je rješenjem tuženog, broj: UP-I-03-41-ZKZ-674/16 od 19.06.2018. godine ukinuto konačno rješenje Uprave za pitanja branitelja-Mostar, Sektor za pitanja branitelja (HVO, MUP), broj: 14-43-1-818/06 od 24.07.2006. godine i upravna stvar riješena na način da se tužitelju priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida VII grupe sa 50% vojnog invaliditeta, te da kao takav ima pravo na isplatu lične invalidnine i ostala prava propisana Zakonom; da je presudom Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: 70 0 U 006716 18 U od 11.02.2021. godine, poništeno navedeno rješenje tuženog od 19.06.2018. godine i predmet vraćen tuženom na ponovno rješavanje; da je tužitelj, putem punomoćnika, dana 01.07.2021. godine podnio prvostepenom organu zahtjev za izvršenje rješenja Uprave za pitanja branitelja-Mostar, Sektor za pitanja branitelja (HVO, MUP), broj: 14-43-1-818/06 od 24.07.2006. godine, koje je ostalo na pravnoj snazi i kojim traži da se izvrše obaveze iz tog rješenja; da je zaključkom prvostepenog organa od 05.07.2021. godine tužitelj uvršten u evidenciju korisnika prava na ortopedski dodatak III stupnja, počev od 01.07.2018. godine, dok je zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate i troškova postupka odbačen. Odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog zaključka tuženi je osporenim rješenjem od 20.10.2021. godine žalbu odbio kao neosnovanu prihvatajući obrazloženje i razloge prvostepenog organa. Rješavajući po tužbi tužitelja, podnesenoj protiv osporenog rješenja tuženog, prvostepeni sud je tužbu uvažio i riješio kao u izreci pobijane presude u sporu pune jurisdikcije primjenom odredbe člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima poništavajući osporeno rješenje, i prvostepeni zaključak, te obavezao tuženog na isplatu novčanih potraživanja na ime zakonske zatezne kamate, kako je to pobliže navedeno u izreci pobijane presude, jer je tužitelju isplata dospjelih mjesečnih novčanih naknada na ime ortopedskog dodatka za traženi period izvršena sa zakašnjenjem, nakon isteka propisanog roka za isplatu iz člana 32. stav 2. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, a u vezi sa članom 13. Zakona o upravnim sporovima, dok je odluku o troškovima postupka sud donio na osnovu člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. i 3. Zakona o parničnom postupku.

Odlučujući o podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, ovaj sud nalazi da je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke djelimično osnovana i to u pogledu odluke o troškovima postupka, dok je u preostalom dijelu odluka suda pravilna i zasnovana na zakonu.

Bez osnova se zahtjevom za vanredno preispitivanje osporava pobijana presuda kojom je odlučeno o isplati zakonskih zateznih kamata. Pravilno prvostepeni sud utvrđuje da je odredbom člana 13. Zakona o upravnim sporovima propisano da se u upravnom sporu može

---

¹ „Službene novine Federacije BiH“ br. 2/95, 12/98, 18/00 i 61/06

² „Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05

tražiti i naknada štete koja je tužitelju nanesena izvršenjem upravnog akta koji se osporava. Tužitelj je tužbom tražio isplatu zakonske zatezne kamate na iznose naknade za ortopedski dodatak koji nisu isplaćeni u roku. Navedeno osporeno rješenje tuženog, kao ni zaključak prvostepenog organa, nisu na zakonu zasnovani, te su kao takvi poništeni. Budući da je tuženi izvršio rješenje od 24.07.2006. godine i isplatio neisplaćene mjesečne iznose ortopedskog dodataka, preostao je samo zahtjev za naknadu štete u smislu odredbe člana 13. Zakona o upravnim sporovima, koji je tužitelj opredijelio zahtjevom od 20.12.2023. godine. Zatezna kamata koju tužitelj potražuje, dakle, predstavlja naknadu štete koja je nastala zbog nemogućnosti korištenja novca u visini lične invalidnine, odnosno zbog kašnjenja tuženog u izvršenju rješenja od 24.07.2006. godine, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud.

Također, podnosilac zahtjeva se bez osnova poziva na Odluku Ustavnog suda BiH, broj: AP-3783/17 od 25.10.2017. godine budući da se u toj odluci Ustavni sud nije bavio pitanjem prava apelanta na zateznu kamatu za neisplaćene lične invalidnine, nego je u tački 47. utvrdio da „novčana potraživanja sadržana u odredbama Zakona o pravima branitelja i članova njihovih porodica spadaju u kategoriju socijalnih davanja koje javna vlast u okviru slobodnog polja procjene regulira na način koji procijeni da je najprikladniji društvenim potrebama, s jedne strane, i mogućnostima i prilikama društvene zajednice u pitanju, s druge strane. Prema tome, obim i sadržaj tih prava, kao i mehanizmi ostvarivanja u cijelosti se nalaze u domenu slobodne procjene javne vlasti“, a u tački 48. iste Odluke Ustavni sud nalazi da ta procjena ne može biti arbitrarna, te da su svi nivoi vlasti u Bosni i Hercegovini dužni osigurati poštovanje individualnih ljudskih prava u koja spada i pravo na izvršenje izvršne odluke organa uprave prema članu 6. stav 1. Evropske konvencije, uključujući i pravo na imovinu iz člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju.

Međutim, po ocjeni ovog suda, osnovani su navedeni prigovori zahtjeva za vanredno preispitivanje koji se odnose na odluku prvostepenog suda da tužitelju pripadaju troškovi predmetnog upravnog i sudskog postupka u ukupnom iznosu od 1.790,10 KM, obzirom da su isti dosuđeni suprotno odredbama Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata³.

Naime, troškovi koji pripadaju tužitelju odnose se na sastav zahtjeva kojim je pokrenut upravni postupak i to u skladu sa članom 18. stav 1. navedene Tarife u iznosu od 180,00 KM, dok na ime sastava žalbe prema članu 18. stav 6. iste Tarife tužitelju pripada iznos od 270,00 KM, zatim, troškovi na ime sastava tužbe od 05.11.2022. godine u iznosu od 360,00 KM. Kako je tužitelj, na raspravi održanoj dana 20.12.2023. godine precizirao tužbeni zahtjev i to samo potražujući zakonsku zateznu kamatu na ime kašnjenja za isplatu ortopedskog dodatak, od tog momenta vrijednost spora postaje neprocjenjiva, pa naknada punomoćniku tužitelja za prisustvo na raspravi od 20.12.2023. godine, prema članu 18. stav 2. i članu 19. navedene Tarife iznosi 240,00 KM. Pored toga tužitelju pripada i naknada na ime podnesenog zahtjeva za izdavanje likvidacionog kartona u iznosu od 120,00 KM, na koji iznos je opredijeljen troškovnik, jer se radi o podnesku koji je relevantan za opredijeljenje zahtjeva, što onda čini ukupne troškove od 1.170,00 KM, koji iznos je tuženi organ obavezan isplatiti tužitelju na osnovu člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku⁴ u vezi člana 55. Zakona o upravnim sporovima. Tužitelju ne pripadaju troškovi koji se odnose na sastav zahtjeva za inspeksijski nadzor od 16.08.2021. godine i 18.10.2021. godine o kojim se odlučuje u posebnom postupku, niti mu pripada uvećanje troškova na ime PDV-a jer punomoćnik tužitelja sudu nije prezentirao dokaz da je obveznik po ovom osnovu.

³ „Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04

⁴ „Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15

Pored toga, u skladu s odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku, u vezi s članom 387. stav 1. tog zakona i članom 55. Zakona o upravnim sporovima, odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev za vanredno preispitivanje, jer ti troškovi nisu bili potrebni radi zaštite prava tužitelja u ovom postupku.

S obzirom na navedeno ovaj sud je u skladu sa članom 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude, tako što je preinačio odluku prvostepenog suda u pogledu troškova upravnog postupka i spora i u tom dijelu je zahtjev uvažio, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbio.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.